

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI.

ZATURDAG den 3den AUGUSTUS 1833.

N. 31.

Leis over Nieuw-Holland.

Toen de Engelsen voor het eerst, in den jare 1783, in Nieuw-Holland aankwamen, om zich aldaar te vestigen, bragten elf schepen van verschillende grootte 1030 personen daarheen. Sedert dien tyd is de volkmengte zoodanig vermeerderd, dat in den jare 1802 de algemeene volkstelling 13,195 zielen opleverde.

In het eerste oogenblik van de stichting der kolonie was de volkmengte natuurlijk in twee klassen verdeeld: de vrye menschen en de veroordeelden.

Tot de eerste klasse behoorden alle burgerlyke en krygs-ambtenaren; deze waren de eerste eigenaars. De lieden van de tweede klasse werden tusschen de regering en de eigenaars verdeeld. Elk van deze lasten kreeg eenige morgen lands, en tot elk zoodanig geleend stuk lande werden eenige veroordeelden als slaven toegevoegd, en men zag, bykans ten zelfden tyde, de bosschen onder de byl der timmerlieden omstorten, de aarde onder den ploeg der landlieden zich openen, en de huisselyke bedryven zich in den schoot der hutten en huizen vestigen, welke in haast op dit lang woest gebleven strand waren opgeslagen.

Gezouten spyzen in overvloed, sterke dranken van elke soort, eene verbazende menigte van meel en peulvruchten waren op de vloot medegebragt; deze voorraad werd in de bewaarplaatsen der regering gelegd, en aan de verschillende eigenaars, aan derzelver huisgezinnen en slaven, by gedeelten uitgereikt. Kleederen en akkergereedschappen werden aan de nieuwe aanbouwers om niet geleverd; en weldra was zoo veel land oorbaar gemaakt, dat men de eerste plantingen kon aanleggen. Alle zaden van moeskruiden uit Europa, en vele uit Amerika, Afrika en Azië werden terzake aangevoerd en kwamen volmaakt goed voort. Hetzelfde geldt van onze ooftboomen, den perzik-, appel en kersenboom. De geurige aardbeij en andere beijen, welke in de al te groote warmte der heete luchtstreek niet voort komen, groeiden voortreffelyk in deze gematigde landen; onze verschillende saladesoorten, onze kool, met één woord, alle onze Europeasche groenten, teelden even goed voort. Het koren vervulde welhaast alle hoop; uit den schoot der, voor het eerst beploegde, aarde schoot weldra een rykelyke oogst van tarwe en rogge op; de Turksche tarwe groeide zeer goed, zelfs op de meest dorre gronden; en de aardappel werd, boven verwachting, reeds in het eerste jaar, inlandsch.

Van dien tyd had de regering minder te doen; gedurende een jaar hadden allen uit hare voorraadhuizen eenige genoegzame hoeveelheid van levensmiddelen ontvangen; maar op het einde van dien tyd zeide zy tot de ingezetenen: "Uwe velden geven volle winst; ik heb U het noodige voorschot tot dit oogmerk gegeven; gy geniet reeds de vruchten uwer arbeids en myner opofferingen. Voortaan zult gy maar een half gedeelte van levensmiddelen voor elken persoon van uw huisgezin ontvangen. Om uw leven en uwe rust te verzekeren, zal ik U deze ondersteuning nog achttien maanden lang geven; maar, verzuimt niets, verdubbelt uwe werkzaamheid en uwen yver; want, wanneer die tyd voorby is, wordt gy aan uwe eigene hulpmiddelen overgelaten; zorgt dus by tyde daarvoor, dat gy voor U en uw huisgezin genoeg hebt!"

De dertig maanden verliepen; de ontginningen breidden zich om elke woning uit; vuur en yzer hebben de oude bosschen geveld, welke de tyd tot nu toe ontzien had; het nederige gras verheft zich op de overblyfselen van het geweldig reusgeboomte; elk huisgezin heeft zyn onderhoud beveiligd; te dezen aanzien dus verlaat de regering hetzelve, maar zy geeft nog de kleederen, de akkergereedschappen en de verdere noodige werktuigen. Dit laatst voorschot komt op rekening van het hoofd des huisgezins; maar, als een edelmoedig voorschiet, geeft hem de regering deze voorwerpen voor eenen geringen pry, en in de toekomst eerst zal zy de betaling daarvoor eischen, echter zoodanig, dat de schuldenaar gemakkelijk daaraan kan voldoen. Aldus overlaadt de regering deze bewoners zeven jaren lang met hare gunst; zy verlangt daarvoor niets dan een goed gedrag en arbeid; maar in die zeven jaren hebben zich de voortbrengselen van den grond zoo veel te spoediger vermeerderd, daar de landen, op welke men zich gevestigd had, hunnen eersten en ryksten oogst gaven. Talryke troepen van gewone en Indiaansche hoenders, ganzen en eenden kriebelen rondom elke hut en elke planting; de geit huppelt op de afhellende heuvels; de stier vervolgt de jonge koo op frissche weiden; ryke kudden van schapen, die van de schoonste rassen afstammen, loeren, door hun-

ne wol, hun vleesch en vet, belangryke voorwerpen van voedsel en handel op. Het paard heeft zyn edel ras reeds vermeerderd; als de getrouwe makker in den arbeid des menschen, heeft het dien arbeid verminderd, door denzelfden te deelen; het paard ging voor den ploeg, en heeft de aarde opgeworpen; het paard heeft den oogst in de schuren gebragt, de handelwaren vervoerd, en uit de stad teruggebragt, wat men noodig had. Door de hulp van dit edel dier is de tyd verdubbeld; met minder arbeid en inspanning heeft men meerdere voortbrengselen verkregen, en deze zyn reeds voor den aanbouwer en zyn huisgezin meer dan toereikend. Nu treedt de regering op, en zegt: "De welvaart, die gy thans geniet hebt gy aan myne bescherming en opofferingen te danken. Tot op dezen dag heb ik U alles gegeven, den grond, de woning, de zaden, de werktuigen en de dieren, de kleeding en het voedsel; maar thans hebt gy reeds overvloed; een klein gedeelte daarvan moet tot my terugkeeren, om allengskens aan de verplichtingen te voldoen, waarin gy getreden zyt."

Dan worden de rekeningen tusschen de regering en de privaat-persoonen, maar eene matige om te voren gekende verdeling, beslissend bepaald; de schuld wordt in eenige afdeelingen gesplitst, waarvan elke op den bepaalden tyd moet afgedaan worden. B. halve deze eerste verplichtingen van diegenen, aan welken landeryn geleend zyn (concessionarissen), en welke eenigermate persoonlijk zyn, zyn er ook nog andere meer algemeene en gewichtige verplichtingen, welke het eigendomsregt der leenlieden aankleven. Het is natuurlijk, dat van regtswege dit eigendomsregt aan de regering toebehoort. Heeft zy niet alle kosten der bezittingen getragen? Heeft zy niet, op eigen gevaar, deze streken bemagtigd, en derzelver onafhankelykheid door de magt der wapenen en door de vooraarden der verdragen beveiligd? Deze grondstelling van een onbepaald eigendom des geheelen lands, en dus ook van de eerste vestigingen, welke onder hare bescherming op dezen grond gevormd zyn, volgt natuurlijk uit den aard der stichting zelve.

Wanneer nu de landen in volle opbrengst zyn, dat is, na zeven jaren, zegt de regering tot de concessionarissen: "De grondstukken die gy bezit, heb ik U toevertrouwd; geen verdrag heeft my het regt van eigendom ontnomen, en toen ik U dezelve intuimde, heb ik my dit regt uitdrukkelek voorbehouden; thans zyn uwe velden in goeden staat; ik geef myn gehele regt aan U over, ik sta U en uwen nakomelingen te gade daarvoor, op de eenige voorwaarde eener geringe jaarlyksche heffing, welke op elken morgen lands, door my aan U afgestaan, gelegd wordt, eene heffing, welke gy my zoo lang moet betalen, tot dat ik U, door een nieuw verdrag tusschen ons, daarvan zal ontslagen hebben".

Ten zelfden tyde, waarin deze maatregelen met den eigenaar plaats hebben, is een nieuw bezwaar voor hem aanwezig: dit zyn de belastingen. Voor het eerst, sedert zyne komst in deze streken, hoort hy dit woord uitspreken; tot nu toe waren alle eigendommen van zulke afgiften vry geweest. De regering had gewacht, om hare regten terug te eischen, tot dat de bewoner in welvaart was; en wat zy eischt, is in het eerst zoo weinig, dat de huisvader de nieuwe belasting niet telt; zy vermeerderd, wel is waar, met elk jaar, maar altyd onmerkbaar, tot dat zy eindelyk tot eene zekere som voor elken morgen lands geklommen is. Dan moeten de belastingen gevestigd blyven; zy zyn nog gering, en de voortbrengselen zyn zoodanig vermeerderd, de ruilhandel is zoo bespoedigd, dat de bewoners zich niet bezwaard gevoelen. De Engelsche regering is te regt van godachte, dat zy voor eerlyke lieden, om hen tot de verhuizing naar het uiterst einde der aarde te bewegen, zeer vele voordeelen moet verzuimen, en zich tevens wel verzekerd kan houden, dat zy eens de vruchten harer voorschotten met winst zal terug krygen.

Voor den arbeid en de volharding, echter, is een nadere pry bepaald. Want, by de nadering van het tyd, atip, waarin de belastingen kunnen geëischt worden, worden er lieden door de regering belast, om den aanleg en de inrigtingen der bewoners te onderzoeken; alle toevertrouwde goederen worden zorgvuldig doorgezien; men onderzoekt zoo wel de plantingen, als het binnenste der huishoudingen, de velden, de tuinen, de boomgaarden en de kudden van elke soort. Als overal goede orde heerscht; als de toevertrouwde landen wel bebouwd en in eenen goeden staat zyn: als de oogst goed verzorgd en de voortbrengselen aanzienlyk zyn; als vooral de kudden met een goed gevolg en met beleid zyn vangekweekt;—dan verklaart zich de regering nog als schuldenaarssse jegens die genen, welke deze

landen bezitten; en, wel verre van nieuwe belastingen te eischen, leent zy nieuwe landen, schenkt zy nieuwe werktuigen en vee, vergunt nieuwe slaven, verlengt de vrystelling van belastingen, en stelt hen voor meer of min langen tyd van alle belastingen vry. Wanneer, daarentegen, de landbouw en de veefokkerij verwaarloosd zyn, dan worden de oubekwame en nalatige eigenaars door de regering gewaarschuwd, en wanneer, na herhaalde waarschuwingen, deze voorstellen zonder uitwerking blyven, dan worden de vergunningen, door hen onherroepelyk vonnis, aan de eerste bezitters ontnomen en aan anderen gegeven, die bekwaam zyn, om ze voor hunzelven en voor de regering nuttig te maken.

Terwyl welvradige wetten op deze wyze de voordeelen der eigenaars beveiligen, doot zich dezelfde geest van wysheid en regtvaardigheid ten aanzien der misdadigers kennen. Van dezen zyn eenige voor hunnen geboelen overigen leeftyd tot dwangarbeid veroordeeld, (deze zyn de misdadigers, getal,) anderen worden na een zeker aantal jaren weder vry, maar mogen nooit de kolonie verlaten, of slechts na eenen bepaalden tusschen tyd; weder andere kunnen, na horkregen vryheid, naar goedvinden, blyven of gaan. Twee gepaste middelen zyn in werking gebragt, om deze zonderlinge menschensoordeel te betugelen en te verbeteren; de vrees en de hoop. Aan den eenen kant, talryke krygsbenden, gedurig in de wapenen; galgen en kerkers op verschillende plaatsen, yzers en boeien, en eene werkzaam politie; verschrikkeleke kaatydningen voor de mindere misdryven, en voor de grootere de dood;—aan den anderen kant, de hoop op vryheid; de vermindering van den tyd der straf, of het geheele ontslag van dezelve; de verzekering, door een goed gedrag weldra vergiffenis te krygen, dan ook vergiffenis te erlangen en van andere veroordeelden bevrijd te worden, zich in vrede aan alle genietingen des huisselyken levens te kunnen overgeven, zelfs tot fo tuin en aanzien te geraken, en eens naar Europa terug te keeren, om aldaar de vruchten van inspanning en vlyt te genieten;—dit was het dubbel uitzigt, hetwelk de Engelsche regering den ongelukkigen aanbod, welke zy, naar die verre afgelegene streken verwees.

De voorbeelden der ontzaggelyke gestrengheid volgden elkander; de schrik der wetten drong, misschien voor het eerst, in deze verstaalde harten. Van dit oogenblik af begon voor hen eene gelukkige verandering, en de gevolgen daarvan waren zoodanig, dat men zelfs nooit van eenen moord of diefstal boorden, en dat zelfs, sedert meer dan twee jaren, niemand ten dood veroordeeld is.

Daar de misdadigers aldus tusschen hoop en vrees gesteld zyn, zoo was het niet vreemd, dat zy de voordeelige party kozen, die nanielyk, waarvan zy weten, dat dezelve hen alleen tot het geluk kan leiden; want een goed gedrag wordt beloond. Wanneer een misdadiger zich eerlyk, yverig en werkzaam gedraagt; wanneer hy eene belangryke daad volbrengt of wanneer hy eene voor de volkplanting nuttige uitvinding doet, dan heeft de stedehouder het regt, hem vergiffenis en vryheid te schenken; sou tyds verkort hy slechts den tyd der slaverny. In allen gevalle, wanneer de tyd der straffe voorby is, treedt de misdadiger in den schoot der maatschappij terug, en verkrygt weder alle derzelver regten; men vergunt hem landeryn, geeft hem slaven om zyn land oorbaar te maken; hy krygt werktuigen en levensmiddelen; met één woord, hy geniet alle de voordeelen, welke de titel eens eigenaars medebrengt.

Door een langdurig ongeluk onderwezen dat de misdaad en kwade trouw bestraft worden, en dat de eerlykheid de menschen kan gelukkig maken; ten volle overtuigd dat, in gevalle van nieuwe misdryven, straffen op hen wachten, daar welvaart en achting de belooning zyn van een goed gedrag, gedragen zich deze menschen, van hunne boeien bevryd, bykans altyd eerlyk en voorzigtig. De gewoonte des arbeids, die zy gedurende een lange dwangarbeid verkregen hebben, geeft hun te dezen aanzien een voorrecht boven diegenen, welke vry in deze streken gekomen zyn. De ontginning hunner nieuwe gronden wordt doorgaans met meer beleid en volharding bestuurd, en men ontzigt, dat zy meestal goede landlieden zyn. Dit is ook het geval met dezulken, die handwerken oefenen of handel drijven; bykans allen komen goed voort; men verzekert, dat, in minder dan dertig jaren, eenige der grootste bezittingen in de handen dezer misdadigers zullen zyn. Dan zullen ook de veroordeelden, die hen nog tegenwerken, wel verdwonen zyn, en zy zullen ten minste dat aanzien genieten,

(Het vervolg op bladzijde 4.)

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 2 Augustus 1833.

NAMENS den HoogEd. Geëzonden Heer Directeur
dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat
de setting van het brood voor de volgende week eindigende
den 10 dezer als volgt is bepaald: het brood van
vyftien Cents moet 15 Onzen wegen, en van mindere
prijzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde
franche brood van den voormelden prijs, een onco
minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie
van den 18den Maart 1834 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Geëz.
Heer Directeur der kolonie, zal de Boekhouder-
Controleur aan de voordeligste inschryver aanbesteden
de leverantie van **VIJF DUIZEND** Ellen-Koetten
meer of min, ten behoeve der Lands Slaven. Die daar-
toe gading hebben kunnen de biljetten van inschrijving
tot aanstaanden Woensdag over acht dagen, zynde den
7 Augustus, des morgens te elf ure ten Kantore der Con-
trole van Financien inzenden.

J. PH. BOSCH.

Den 26 July 1833.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Geëz.
Heer Directeur der kolonie, zal de Boekhouder-
Controleur aan de voordeligste inschryvers ten behoe-
ve der Koloniale Kas verkoopen Wissels ten bedrage
van Tien Duizend Gulden Ned. Court. meer of min, door
den Heer Directeur voormeld op het Ministerie voor de
Nationale Nyverheid en de Kolonien op vier maanden
zigt aan de order van den Algemeenen Ontvanger afte-
geven.

De inschrijving biljetten zullen voor ronde sommen
tot f100 toe tot den 7den dezer des voormiddags te elf
ure ten Kantore van den Boekhouder Controleur wor-
den aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 2den Augustus 1833.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao,
zullen aan de minst inschryvende aanbesteden de
leverantie van 1500 Nederlandische Ellen wit Vlaamach
Linnen op 1,050 breedte en 1300 gelyke Ellen Brugs
Bont op 955 breedte, allen ten behoeve van de Troepen
uitmakende het Garnizoen voornoemd.

De gegadigden adresseren zich met besloten biljet-
ten, vermelding der prijzen en overlegging der monsters
(waarop de naam van ieder duidelyk zal moeten blyken)
onder korting nogthans van twee percent ten behoeve
van het fonds van buitengewone ontvangsten en uitga-
ven, op aanstaanden Woensdag den 7 Augustus, ten kan-
tore van den Majoor Kommandant der Troepen des
morgens te elf ure, alwaar tevens het antwoord zal te
bekomen zyn.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

Den 2 Augustus 1833.

OVERLEDEN.

Op laatstleden Zondag den 23sten July 1833, na her-
haalde aanvallen van eene beroerte, de WelEdelo Heer
HAIM ABINUM DE LIMA, Inboorling van dit ei-
land, in den ouderdom van 67 jaren, 7 maanden en 12
dagen. De overledene was zoo wel in zyne openbare
als in zyne byzondere betrekkingen een nuttig en werk-
zaam lid in de Maatschappy en een teder geliefd en zorg-
vuldig vader voor zyn huisgezin; hy zal lang in aanden-
king blyven by zyne uitgestrekte familie en vrienden.
Curaçao den 2 Augustus 1833.

OVERLEDEN.

Op verleden Maandag den 20sten July, na een kort-
stondige ziekte, Mevrouw **MARGARETHA WILHELMINA ENGELBRON**, Weduwe **WILLIAM LEE**, in
den ouderdom van 29 jaren en 18 dagen.

CURACAO.

Voertuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

27. golet Zema, Chitty,	Maracaybo
29. — Dorothea, De Lange,	Aruba
— Las Tres Hermanas, Torres,	Cuba
brik Generaal Paetz, Santana,	La Guayra
golet Geertruida, Levy,	Bonaire
bark Margarita, Brunow,	Curaçao
31. golet Aguila, Fernandez,	Maracaybo

UITGEKLAARD—JULY.

27. golet Zema, Chitty,
29. — Maria, Blaneb,
30. — Dorothea, De Lange,
31. bark Generaal Paetz, Santana,

AUGUSTUS.

1. golet Venus, Malt,
2. bark Generaal Boer, Arena,
boet Carmen, Aricaaa,

Wij zyn vriendelyk begunstigd geworden
met een afschrift van de voorloopige over-
eenkomst tusschen Z. B. Majesteit en den
Koning der Franschen ter eene zyde en Z.
M. den Koning der Nederlanden ter ande-
re zyde, benevens een artikel ter opbelde-
ring; welke overeenkomst te Londen op
den 21 Mei 1833 is gesloten.

Art. 1. HH. MM. de Koning van Groot
Brittanje en Ierland en de Koning der
Franschen zullen, dadelyk, na de uitwis-
seling der ratificatie van deze overeenkomst,
het embargo hetwelke zy gelegd hebben,
op schepen, vaartuigen en goederen, be-
hoorende aan onderdanen van Z. M. den
Koning der Nederlanden, ontheffen; en al
de vaartuigen die opgehouden zyn, zullen
met derzelver ladingen ontslagen en aan
derzelver byzondere eigenaars afgegeven
worden.

Z. M. de Koning der Nederlanden zal
ook op dezelfde wyze, de maatregelen die
hy in zyne staten, tegen de Engelsche en
Fransche vlaggen genomen heeft, intrekken.

Art. 2. Ter gelyker tyd zullen de Neder-
landsche troepen, beide van de zee en
landmagt, op dit oogenblik in Frankryk op-
gehouden, toegestaan worden naar de sta-
ten van Z. M. den Koning der Nederlanden
te vertrekken met hunne wapens, ba-
gagien, wagens, paarden en andere effecten,
behoorende aan de korpsen of aan indivi-
duen.

Art. 3. Zoo lang dat de betrekkingen
tusschen Holland en Belgie by een defini-
tief traktaat niet zullen beslist zyn, verbindt
Zyne Nederlandsche Majesteit zich om geen
vriendelykheden tegen Belgie te hervatten
en de vaart op de Schelde open te laten.

Art. 4. Dadelyk na de uitwisseling der
ratificatie van deze overeenkomst, zal de
vaart op de Maas voor den handel open
staan; en tot tyd en wyle er eene eind-
schikking te dezen opzigt gemaakt worde,
zal dezelve onderworpen zyn aan de bepa-
lingen der te Maintz op den 31 Maart 1831
geteekende overeenkomst voor de vaart op
den Rhyu, voor zoo verre die bepalingen
op de opgemelde rivier mogen toegepast
worden.

De gelykenschap tusschen de fortres van
Maastricht met de greusscheiding van
Noord Brabant, en tusschen de gemelde
fortres met Duitschland zal vry en onbe-
lemmerd zyn.

Art. 5. De hoog contracterende partyen
verbinden zich om zonder verwyl zich be-
zig te houden met het eind traktaat, het-
welk de betrekkingen tusschen de staten
van Zyne Majesteit den Koning der Ne-
derlanden, Groot Hertog van Luxemburg
en Belgie moet vast stellen; zy zullen de
hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland
uitnoodigen om deel er in te nemen.

Art. 6. Deze overeenkomst zal geratifi-
ceerd en de ratificatie zullen binnen tien
dagen tyd of eerder, zoo mogelijk, te Lon-
den uitgewisseld worden.

In kennisse hiervan hebben de byzonde-
re gevolmagtigden dezelve geteekend en
met hunne zegels bekrachtigd.

Gedaan te Londen den 21 Mei van het
jaar onzes Heeren 1833.

(Get.)

PALMERSTON.

TALLEYRAND.

DEDEL.

Artikel ter opheldering.

De hoog contracterende partyen zyn o-
vereengekomen dat de bepaling betrekke-
lyk het geheel ophouden der vryandelykhe-
den, vervat in Artikel 3 der overeenkomst
van heden, in zich sluit het Groot Hertog-
dom van Luxemburg en dat gedeelte van
Limburg welke vooreerst bezet worden
door Belgische troepen. Hierby wordt
verder verstaan dat tot het sluiten van het
eind traktaat, waarvan in het gemelde art.
3 der overeenkomst van heden gemeld
wordt, de vaart op de Schelde zal plaats
hebben op denzelfden voet als vóór den
1sten November 1832.

Dit ophelderende Artikel zal dezelfde
kracht en waarde hebben als of hetzelfde
woord voor woord in de overeenkomst van
heden ware ingesloten. Het zal geratifi-
ceerd en de ratificatie zal uitgewisseld wor-
den te Londen op denzelfden tyd als die
der overeenkomst van heden.

Gemengde Wetenschappelyke berichten.

Egyptische duisternis in Londen.

De Londensche dagbladen melden dat
op den 22 November 1829 een nevel zulk
eene duisternis heeft veroorzaakt, dat
mende naaste voorwerpen niet meer onder-
scheiden kon. Midden op den dag moes-
ten in de straten de wagens met fakkels
voorzien, langzaam voortryden en politie
beambten nevens zich hebben. Den 30
Dec. 1831 des middags om twaalf ure had
er weer eene duisternis plaats. De hemel
had een roodachtigen schyn. De nevel was
zoo dik dat men in de huizen kaarsen en
op de straten fakkels moest branden; en
dat er van eene troep verdwaalde zwanen,
die in de straten neer vielen, acht gevangen
werden. Waarschynelyk werken hier kou-
de, vochtigheid en kolendamp te samen.

Terug gevondene Europeesche bewoners der Oostkust van Groenland.

De Oostkust van Groenland die op de-
zelfde oorder breedte ligt als Noorwegen,
namelyk tusschen de 60ste en 65ste graad,
schynt eertyds zachter klimaat gehad te
hebben, en is in de middel eeuwen door de
Noormannen bevolkt geworden. Deze
kolonie was in het begin der veertiende
eeuw in een' bloeienden toestand en had
veel handel met Noorwegen. Sedert dien
tyd begon het ys langzamerhand zich aan
te zetten op de kusten, en in het midden
dezer eeuw, werd die kust geheel ontoe-
gankelyk. Van tyd tot tyd zyn er pogin-
gen gedaan om die Noorweegsche kolonie
terug te vinden, welke pogingen vruchte-
loos aflieden. Thans lezen wy in de dag-
bladen, dat de kroonprins van Denemarken
aan de societé geographique te Parjs het
bericht der weder ontdekking van Oost
Groenland door den Deenschen kapitein
Graah heeft overgezonden, waarvan dit de
korte inhoud is:

"Het overschot der Europeesche bevol-
king bedraagt omstreeks 600 zielen; zy
spreken nog de aloude Noorweegsche taal
en belijden den christelyken godsdienst.—
Oost Groenland is een voortlopende berg
van ys, die zelden iets van landspitsen, ei-
lands of rivier oevers zien laat. In Juny
1829 klom de thermometer 10 graden bo-
ven Reumer en in den winter daaropvol-
gende daalde zy 14 graden onder nul."

Welk eene merkwaardige ontdekking,
eene Europeesche bevolking terug te vin-
den, die vyf eeuwen lang verloren is ge-
weest. Hoe belangryk zou het ons zyn
om het verhaal van kapitein Graah in zyn
geheel te weten, byzonderlyk om te weten
of zy nog kennis hebben van hunne af-
komst; of zy de schryfkunst en andere
voortbrengsels der beschaving nog behou-
den hebben; of hunne godsdienst de room-
sche religie van onzen tyd wel zal zyn,
want de leerstellingen der Roomsche kerk
hebben in de middeleeuwen veelvuldige
variatiën ondergaan, terwijl de hunne niet
door invloed van buiten kan veranderd zyn.

De ontdekking is in Duitsche tydscrif-
ten overgenomen als in Sommers Tasch-
buch für 1832, doch met ons weten is de-
ze ontdekking niet in een eenige der va-
derlandsche tydscriften geplaatst, waarom
wy dit wetenschappelyk bericht vertaald
hebben, om onze lezers het eerste er mede
bekend te maken.

Nadere beschryving van Palestina.

Wegens de meerdere veiligheid, die men
thans in de landen aan den Sultan van Tur-
kyen onderworpen, geniet, zyn er ook
naauwkeuriger berichten wegens Palestina
door hedendaagsche reizigers in het licht
verschenen. Volgens Bird bestaat de olif-
berg by Jerusalem en de bergen Carmel
en Tabor, in de gewyde geschiedenis zoo
wel bekend, uit kalksteen. Deze rotssoort
is vol holen en spelonken, zoo als wy aan
de barankas aan de noord zyde van ons ei-
land, die ook kalksteen zyn, genoegzaam
kunnen opmerken. De oude Joden waren
gewoon om deze spelonken verder uit te
beitelen en er hunne dooden in te zetten;
en in den omtrek van Jerusalem vindt men
nog honderde dier oude grafplaatsen in
den kalksteen. Om eene natuurlyke uitleg-
ging te geven aan Genesis 19 v. 24, waar
een vuurregen neder valt op de steden in
het dal Siddim, hebben sommigen godge-

leerden gemeend, dat de uitbarsting eens vulkaans dit dal heeft omgekeerd, en dat Abraham de vlammen dezer vulkaan voor een vuurregen heeft aanzien. Oude reizigers wilden dan ook aan de oevers der doode zee vulkanische voortbrengsels hebben gezien. Bird echter vond op den oever dezer zee geene vulkanische rotssoorten. Doch de rotsen op dezen oever zagen door yzer oxyde roodachtig uit, hetwelke het geloofige oog der pelgrims voor verbrande steenen deed aanzien. Zoude deze rotssoort ook onze groensteen of saavaan steen zijn, die insgelijks graauwachtig is door de yzer oxyde, hetwelk hier elke waschvrouw weet, wegens de yzer roest vlekken, die ontstaan op het linnen dat op dit rotssoort legt te bleeken? Dat in de doode zee geen dier kan leven en dat deszelfs nabijheid de gezondheid schaadt, is niet waar. Er leven daarin miljoenen van visschen; op derselver oevers vindt men vele schelpdieren en ook gewassen; en in hare nabijheid wonen vele Arabieren.

Een Glazen Meer.

De Engelsche zendeling Ellis, die eene beschrijving der Sandwich eilanden in het licht heeft gegeven, vond op Otaheite een bekken of kom, die met gestolde lava was opgevuld; deze lava, die zeer doorschijnend is en weinig zwaarte bezit, zoo als blijkt uit de gemakkelijheid waarmede zij door de vulkanische kracht zeer verre uit haren krater weg geworpen wordt, moet plotseling in hare koking gestolt zijn; en vertoont zich als of de onstuimige baren eener zee in verhard glas waren overgegaan.

Oudheden in het westelyke gedeelte der Vereenigde Staten.

De heer Warden geeft in in de Herttha van 1832, een Duitsch tydscrift, eene uitvoerige beschrijving dezer oudheden, die even zoo kolossaal als zy kunstmatig zijn ingerigt. Reeds zijn er 1850 zulke antieke monumenten bekend, behalve de ringwallen van 550 aloude steden; doch geene de minste overlevering omtrent derzelfter oorsprong is tot ons overgekomen.

De onderzoekers hebben echter zeer hoog loopen, om dat de boomen, die op en binnen de wallen dezer oude steden groeijen, het voorkomen hebben van vele eeuwen oud te zijn, even als die der woudeu, welke hen omringen. Men heeft vele gissingen omtrent hunnen oorsprong gemaakt, het aannemelijkste derzelve is deze:—

Vele eeuwen geleden kwam een beschaafd volk uit Oost Azia op de Noordwest kust van Amerika aanlanden. Door behulp der meer gevorderde krygskunde, verdreef dit volk de oorspronkelijke inwoners en zette zich in die streken neder, alwaar zij het land bewerkten en deze steden bouwden. Vele gedenktekens geven hietoe aanleiding, als onder anderen de koperen ringen, die men onlangs in het graf eens krygsmans heeft gevonden en waarop karakters gegraveerd zijn, die naar het chineesche schrift gelijken.

De oorspronkelijke bewoners, die in andere streken waren terug gedreven, alwaar zij door nood gedrongen krygsochtig en tevens eensgezind zijn geworden, overvallen op hunne beurt hunne overweldigers, die hun krygsochtige aard door de beoefening der kunsten weder verloren hadden, verdreven hen of roeiden hen uit, waarna zij uit afkeer tegen de kultuur hunner vijanden alle beschaving versoeiden, zich verstrooiden en in aloude ruwheid terug zonden. Hieruit laat zich ook opmaken het geloof der Noord Amerikaansche wilden, dat deze kolossale gebouwen door booze geesten bewoond worden. Dit geloof is eene overlevering van hunne voorvaders, die hunne vreemde overheerschers als booze toverachtige wezens moeten beschouwd hebben. De nieuwe stad Circleville is binnen zulk een alouden ringwal gesticht.

Natuur historische berigt van Borneo.

In de Nene Allg. geographische Ephemeriden, die te Weimar uitgegeven worden, vinden wij deze vreemde bijzonderheid, dat de zeer lage zeekusten van het eiland Borneo met roode en witte mangelboomen bedekt zijn, die ten tyde der vloed mylen

verre onderzeesche bosschen vormen, van welke de inboorlingen by laag water de oesters afplukken even als of het vruchten waren. Als de schryver te Curaçao ware geweest, zou hy zich niet zoo zeer verwonderen om oesters even als vruchten aan de mangelboomen te zien groeijen.

Leerzaamheid der Cetaceën.

Reeds in vroegere tyden heeft men vele voorbeelden der leerzaamheid van deze soort van dieren bygebracht, die in onzen tyd volkomen bevestigd worden. Zoo geeft de koninklyke Deensche Archiater Ridder Schönberg het volgende berigt van een phoca blonachus, (zeehond) welk dier hy te Napels in eene kom water levend zag en dat in de haven van Galipoli in een net is gevangen geworden, toen het eene groote menigte visschen najaagde. Het spreekt duidelyk de woorden uit, Papa, Mama, gracia (ik dank U) doch met een schelle stem; op bevel van zyn meester reikt hy hem de hand toe, steekt de tong uit en likt en kust de hand zijns meesters, en draait zich zoo snel in de rondte dat men geen deel van zyn ligchaam meer vermag te onderscheiden. Toen zyn heer hem eens zeide: "ik heb U niet meer lief," begon hy op het jammerlykst te bailen.

Als men nu in aauwmerking neemt de verhevene schedel, de uitdrukvolle oogen en de opgerigte gestalte van eenige soorten van deze specie, zoo kan dit wel aanleiding gegeven hebben tot de labels van Tritons, Nereiden, Sirenen, enz.

Thans wil men weer in het kanaal en op de kust van Schotland dieren gezien hebben die lange haren, een aangezigt, schouders en buesem even als menschen hebben en die de waterouzen als voorboden eens storms aandien. Wat hier tot waarheid en tot verachtel behoort, moet een latere tyd openbaren.

De Chimborasso heeft zyn proces verloren.

In het Philos. Mag. en Ann. Aug. 1828, vinden wij een breedvoerig verhaal van Penlands reizen en hoogte metingen in de Peruaansche Andes. De berg Illimani voeten boven den water spiegel der zee en is daarom 2412 Parysche voeten hooger dan de Chimborasso; deze berg heeft twee pieks, van welke de zuidelykste ongemete ne nog veel hooger schijnt te zijn dan de noordelykste gemetene, zoo dat dit gebergte in hoogte de Himalaya ketting nabij zal komen, welke hoogste top 24,000 Parysche voeten heeft. De Nevada van Sorata is volgens Penlands meting nog hooger en ligt 25,000 Engelsche voeten boven de oppervlakte der zee.

De Nevada zou dan zyn pleitgeding om het hoogste tegen zyne tegenpartijders, het zy in Tibet of Peru, volkomen hebben gewonnen.

De loop van den Niger was reeds lang bekend.

Volgens de opgave van de gebroeders John & Richard Lander, die eene onafgebrokene Nigervaart hebben gemaakt en daarbij uit de rivier de Nun in de Atlantische Zee zijn gekomen, blijkt het, dat de Niger hier eene delta vormt, door welke zich de Nun, de Formosa en de beide Calabars in zee uitstorten. Een zekere heer Brewer te Brighton heeft hierna door de dagbladen bekend gemaakt, dat hy eene oude in Amsterdam gedrukte kaart bezit, die de loop des Nigers juist zoo daarstelt als de gebroeders Lander dezelve bevoonden hebben.

De Onderwereld.

In Leipzig is in 1832 een werk verschenen getiteld: de onderwereld of gronden voor een bewoonbaar of bewoond wordende binnenste der aarde. De schryver beweert hierin dat de toegang tot deze onderwereld aan de Noord of Zuid pool open staat.

Een ander schryver Leslie geeft in The New Edinb. Journal hiervan het volgende narigt. Die groote centraal bolte der aarde is geene donkere of duistere afgrond, zoo als de phantasie der Poëten haar heeft afgeschilderd. Dit binnenste gewelf bevat het licht in zyn geconcentreerden toestand,

dat in magtig heldere en overvloedig glans strahlt.

Als dit gevoelen waar is, dan zal onze aarde veel naar eene zeepbel moeten gelijken; de kunst is nu maar om de opening naar binnen te vinden.

Er is geene avond en morgenschemering op zeer groote hoogte.

De bewoners van bergachtige streken zijn altyd van mening geweest dat op de hoogste bergen de nacht maar zeer kort duurt en dat men terstond na het avondrood het morgenrood weer gewaar wordt. Zoo gelooven nog de Zwitsers dat de nacht op de Alpen maar drie uren duurt, om dat zij na zonnen ondergang de toppen der hooge Alpen verlicht zien, terwijl de schemering aan derzelve voet heerscht.

De ondernemende Alpen beklimmer Hugt, die langen tyd op dit gebergte doorgebracht en die steile rotswallen beklimmen heeft, welker beschrijving ons doet huiveren, weerspreekt in zyne natuur historische Alpenreise dit gevoelen. In tegendeel treedt op de hooge bergvlakten den nacht veel vroeger in en de dag verschijnt veel later en by goed weder is de morgen en avond schemering zeer kort; by de laatste stralen der ondergaande zon is het ook nacht en zoo omgekeerd des morgens. Deze waarneming is ook theoretisch rigtig, wyl de schemering veroorzaakt wordt door de breking der lichtstralen in eene dikke luchtlage en de zeer dunne lucht der hooge bergen geene kracht bezit om de lichtstralen genoegzaam te breken.

Daar de westrand eener hooge bergvlakte eenige minuten later beschenen wordt door de ondergaande zon dan de voet dezes bergs en omgekeerd de oostrand des morgens, zoo worden deze randen 10 minuten of een kwartier uren langer verlicht dan de voet, doch dit brengt maar weinig by tot het verlengen van den dag op de bergvlakte.

Minder verklaarbaar is hetgeen Hugt verkeernd ondervonden te hebben; namelijk, dat reeds by 10,000 voeten hoogte de gezichtsing zich donker verengt en dit nog meer op de hoogte van 20,000 voeten toeneemt.

Vermeende opening in den derden hemel of den hemel der hemelen.

Toen Huygens in 1658 de lichtnevel in het zwaard van den Orion ontdekt en er eene afbeelding van in het licht gegeven had, trok dit vreemde hemel verschynsel aller aandacht tot zich. Gelyk men weet is deze lichtnevel eene heldere lichtplek aan den donkeren hemel, welk lichtverschynsel nog veel glansryker in het oog valt, om dat de hemel om den plek heen buitengewoon zwart is en geene sterren vertoont, om redenen den astronomen bekend.

Huygens zelve maakt op de volgende wyze deze zyne ontdekking bekend: "Ik rigtte myn 23 voet lange kyker naar den Orion, toen dit merkwaardig verschynsel my in het oog viel. Daar de lucht zeer helder was en de hemel in den omtrek van hetzelfde ganoch zwart verscheen, was het my als of het eene opening ware, die een uitzigt in eene zeer heldere plaats aanbiedt. Wat mag dit wonderwezen syn? Nergens elders aan den hemel heb ik het terug gevonden."

Een theologisch werk, dat toenmaals in het licht verscheen, gaf zyne gevoelens daaromtrent op de volgende wyze te kennen:

"Het lichtverschynsel in den Orion is waarschynlyk eene opening in den derden hemel, in het verblyf der zaligen, der Cherubynen en Seraphynen. Ook is het misschien door deze opening daar Enoch is doorgestaan, toen hy werd opgenomen, waar Elias met zyn varigen wagen is doorgereden en waar de Jadder Jacobs stond die de ongenen op en neder klompen enz."

De aller zonderlingste ideën komen er voor den dag, wanneer men het kerkelyke systema op de natuur wetenschappen wil toepassen. Volgens de gevoelens van den bisschop Huët is het paradijs niet in den hemel zelve, maar in het midden luchtgewest, in den sterrenhemel, het zy in de maan, planeten of fix sterren. (Herttha. Geogr. Ztg. 1828.)

Zelfs in theologische geschriften van onzen tyd vinden wy nog het denkbeeld dat, als na den afloop van het jongste wereldgerigt, deze aarde door vuur verstoerd zal zijn, en dan eene nieuwe en betere aarde in derzelve plaats zal komen, die echter niet meer tot woonplaats der zaligen zal dienen, maar wel, als men het zoo noemen mag, tot eene buitenplaats, waar zy van tyd tot tyd zich eens heen zullen begeven om zich te verlustigen.

Het geloof aan eene betere wereld is ten alle tyden het geloof der wyzen geweest; het is een verstandig geloof even als aan het bestaan van God, doch zoodra wy plaats en omstandigheden deszangaande willen weten, vervallen wy in ongerymdheden en maken ons belagchelyk.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

hetwelk de rykdom meestal geeft. Deze vooroordeelen zyn reeds zoodanig verminderd, dat eenige van deze misdadigers reeds de aanzienlykste bezoeken ontvangen. Ik heb eenigen van dezelve leeren kennen, die na doorgestane straf, weder in de maatschappy zyn getreden, en zich zoo naarstig en verstandig hebben gedragen, dat zy thans een aanzienlyk vermogen bezitten, hetwelk by eenigen meer dan 300,000 francs bedraagt.

Dit zyn de voordeelen des misdadigers, wanneer hy door een braaf en werkzaam gedrag zyne vryheid herkrygt. Maar wee hem, wanneer hy nieuwe misdryven begint! De gerechtigheid wordt alsdan onverzoonlyk; want te regt gelooft men, dat zulke menschen verdorvene leden der maatschappy zyn, welke men met de sterkste dwangmiddelen moet beteugelen. Boei en kerker, stok- en zweepelagen zyn de eerste straffen, die men hun oplegt. Keeren zy nu niet tot hunnen plicht terug, dan is het met hen gedaan; de vergunningen worden ten voordeele der regering ingetrokken; zy worden wederom voor hunnen geheelen overigen leeftyd tot dwangarbeid veroordeeld, en, wanneer het misdryf zeer groot is, worden zy opgehangen. Eenige voorbeelden van deze verschillende bestraffingen, die slechts nu en dan eens gebeuren, dienen niet weinig, om de overige wederspanningen tot inkeer te brengen of in toom te houden.

Maar de meeste veroordeelden zyn ongehuwd, en by dezen staat van zaken zoude de bevolking lyden; de regering moest dus een middel uitdenken, om de huwelijken te vermeerderen. De verwezene vrouwen waren het eerste middel; men weet, dat deze laatsten uit misdadiger bestaan, die door de geregtshoven veroordeeld zyn, en uit oorloze vrouwlieden der grootste steden van Engeland. Om van zulke wezens eerbare vrouwen, werkzame en goede huismeders te maken, dit is ongetwyfeld de zagepraal der wetgeving en het hoogste doel der gezellige volmaking. De Engelsche regering wist dit wonder door dezelfde middelen te bewerken, die wy zoo even vermeld hebben. Deze vrouwlieden konde men niet tusschen schande en achting stellen, de eer vermogt niets op haar; men plaatste ze dus, even als de mannen, tusschen straf en belooning. In de overtuiging, door de wet gestraft te worden, zoo dikwerf zy eenig misdryf begaan, zyn zy genoodzaakt, ingetogen en werkzamer te worden, en elke gedachte aan misdryf en slechte zeden te verwyderen. In de noodzakelykheid, om allen tyd aan den arbeid te geven, werden zy dezelven allengskens gewoos, en vonden behagen daarin; en van nu af moest de gunstigste verandering by haar plaats grijpen.

Het kon niet anders, dan dat deze vrouwen, toen zy vry waren geworden even als de mannen, op dezelfde voorwaarden en in gelyke omstandigheden, weldra echtgenooten moesten vinden. Vrygelatenen veroordeelden verbonden hun lot met het hare; en, daar de regering eenige voordeelen met den huwelijkenstaat verbindt, daar men der vrouwen insgelyks vergunningen van landeryn doet, daar zelfs kinderen dezelven verkrygen, daar men de slaven naar evenredigheid van de hoeveelheid der goederen uitdeelt, zoo volgt hieruit, dat het huwelyk den persoonlyken toestand van dezulken, die hetzelfde aangaan, allengskens verbetert. Deze verbindtnissen zyn thans in de kolonie zeer talryk, en in het algemeen zeer gelukkig. Ik ben in de gelegenheid geweest, om het inwendige van vele zulke huishoudingen te leeren kennen, en nooit zonder aandoening heb ik de buitengewone verandering kunnen opmerken, welke in de zeden en gewoonten dezer zonderlingelieden gebeurd was. Even merkwaardig is het, dat de publieke meisjes, welke in hare vorige liederlyke leefwyze zelden kinderen ter wereld bragten, in haren nieuwen toestand zeer vruchtbaar zyn.

Men zoude zeggen, dat dieven, roovers en veile vrouwen juist niet geschikt waren om een goed geslacht aan de toekomst te geven, en toch zullen wy zien, dat het met het aankomende anders gesteld is. Want, zoo men overweegt, dat deze vrouwen doorgaans, in alle landen, tot de sterksten en schoonsten der volksamenigte behooren; wanneer men aanneemt, dat zulk een staat van zaken, en deszelfs afwisselende ontmoetingen, aan de denkbeelden natuurlyk eene verheffing geeft; dat de stand eens roovers, het bedryf eens diefs in de steden eene zekere sterkte, vlugheid en moed vereischen, welke juist niet het erfdeel der meeste menschen zyn, dan volgt hieruit, dat de kinderen uit zulke huwelijken, noch ten aanzien van geest, zoo slecht bedoeld zyn als men oppervlakkig zoude denken. Met deze voordeelen verenigen zich nog die eener zeer gezonde luchtstreek, oven vreemd, door de gelukkige ligging, aan onzen ruwen winter en aan de drukkende warmte des Heeren aardgordels. Gedurende ons verblyf op Port-Jackson, waren wy getroffen over de schoonheid der kinderen, en over de vrolyke en levendige uitdrukking hunner gelaats-trekken. Alle deze kinderen worden zorgvuldig opgepast en met eene pryswaardige zindelykheid gekleed. Te regt besteedt de regering, van den beginne af, eene byzondere oplettendheid op deze kinderen; en, daar wy hare zorgvuldigheid bewonderd hebben, om verdorvene menschen tot ordelyke begrippen van regtvaardigheid en deugd terug te brengen, zoo moeten wy ook getroffen worden door hare edele pogingen, om een deugdzaam en gelukkiger geslacht op te voeden.

De regering, vooraf overtuigd, dat by alle hare zorgen en waakzaamheid, onder zoo vele verdorvene menschen, altyd nog ondeugende ouders zouden zyn, meende, de toekomstige hoop der kolonie niet aan zulke lieden te kunnen overlaten. Volgens deze wyze grondstelling, werd, in de eerste tyden der vestiging, een huis van opvoeding voor de meisjes gesticht; aan hetzelfde werden

aanzienlyke inkomsten toegekend, het inwendige behoorlyk ingerigt, met groote pleinen en eenen grooten tuin omgeven. Zachtzinnige en kundige vrouwen werden uit Engeland geroepen, en tot de opvoeding van die jonge personen bestemd, welke men daarin wilde opnemen, en de echtgenooten des streebouders en onderste-houders tot opziensters van hetzelfde benoemd. In deze inrigting werden zulke jonge meisjes opgenomen, die Weezen waren; die van hare zeer arme, of nog in straf zynde, ouders niet zorgvuldig genoeg konden opgevoed worden; en eindelyk, dezulken, welker ouders by de Politie bekend waren, in welker bedryven, gesprokken of gevoelens nog overblyfselen hunner vorige verdorvenheid gevonden werden. Alle deze meisjes worden met de grootste oplettendheid verzorgd, in de beginnelen van zedekunde en godsdienst opgevoed, vroegtydig in alles onderwezen, wat eene huismoeder moet weten, slechts met zulke dingen bezig gehouden, welke tot het welzyn eener huishouding behooren, van kindabeen af gewend, om zichzelf en anderen in oere te houden; en daardoor bezitten zy reeds vroegtydig alle die hoedanigheden, welke men by voortreffelyke echtgenooten wenschen kan.

Intusschen komt de tyd, waarin de opvoeding dezer jonge meisjes voltooid is, waarin de regering den prys harer weldaden en opofferingen ontvangt. Een geschikt en vry jongman, een vrygelaten voormalig misdadiger, wenscht te trouwen; maar natuurlyk is hy afkeerig, zich met die ellendige openlyke vrouwlieden te verbinden, van welke er, maar al te dikwyls, talryke bezendingen van elders aankomen; ook is hy afkeerig, om onder die meisjes, welke van jonge af aan hunne min of meer verdorvene bloedverwanten overgelaten waren, eene gezellin te zoeken. Het opvoedingshuis biedt hem waardigere voorwerpen zyner liefde en achting aan; maar zonder geleide van eene der opziensters kan geen vreemdeling in hetzelfde komen; hy moet zich dus tot haar Vervoegen, om de toelating tot deze inrigting te verkrygen. Onder een schynbaar voorwendsel, wordt dan de zoekende in de werk- en loorkamer gebragt, en mag alle kweekelingen van naby aanschouwen. Wanneer hy zyne keus tot een dezer meisjes bepaald heeft, meldt hy zulks aan de opziensters; deze vernemen dan naar de zedelyke geaardheid van dezen man, toetsen ook, te zynen aanzien, de genegenheid van het jonge meisje, dat hem aannemen of weigeren mag. In het eerste geval worden hare verwanten, wanneer zy die heeft, tot eene byeenkomst uitgenoodigd, en over de voor- of nadelen van het voorgestelde huwelyk onderhouden. Wordt het huwelyk goedgekeurd, dan wordt hetzelfde ook weldra gesloten; en hierin vinden wy een uiterwaardig bewys van de wysheid en weldadigheid van zoodanige inrigtingen welke in Europa maar al te dikwerf verwaarloosd of veracht worden.

Nadat de regering voor de opvoeding dezer lieve kinderen zoo veel gedaan heeft, blyft zy nog bezorgd, dat zelve in het oogenblik hetwelk over hun toekomstig lot zal beslissen, niet te verlaten; dan bewyst zy veelmeer hare grootste milddadigheid. Elk van deze meisjes krygt, by hare uithuwelyken, eenen bruidschat, bestaande in aanzienlyke landeryn, welke men hun aanwyst, en waartoe kudden en slaven behooren. Om deze plegtige gift eenigermate te verzekeren, onderteekenen de opziensters het huwelykverdrag; en aldus geven zy aan hare kweekelingen eene huisselyke inrigting, en blyven voort derzelver beschermsters en vriendinnen.

Maar te vergeefs zoude de Engelsche regering, met zoo groote inspanning, de verworpen en verdorvene volksamenigte, welke zy in den beginne naar Nieuw-Holland moest overbrengen, door brave huisgezinnen doen vervangen, wanneer de bestaande vooroordeelen tegen de kolonie in Engeland en het overig Europa bleven voortduren. Zy kon, wel is waar, aan den tyd overlaten, om zulke ongunstige vooroordeelen uit te roeyen; en het voorbeeld der Amerikaanse volkplantingen konde ten bewyze verstrekken, dat zulke vooroordeelen spoedig verdwynen. Maar de Engelsche regering heeft, om dit doel te bereiken, even veenige en veel werkzamere maatregelen genomen. Om de tegenwoordige volksamenigte van hare onzuiverste en verworpenste deelen te reinigen, om dezelve gedurig met eerlyke en welgezinde volkplanters te vermeerderen, heeft zy, sedert eenige jaren, en wel met zulk een gelukkig gevolg hare middelen aangewend, dat, naar het inzien, de vooroordeelen tegen Port-Jackson onmogelyk nog twintig jaren kunnen blyven bestaan. Te dezen einde heeft zy het volgende gedaan: Zoodra zy op eene nieuwe plaats eene volkplanting wil vestigen, worden die menschen, welke de slechte zeden hebben, de grootste misdadigers, tot de eerste ontginning gebezigd, aan dezen wordt de moeylykste arbeid opgedragen, onder welken dezelven dikwerf bezwyken. Andere, minder ondeugende, huisgezinnen genieten weldra de vruchten van dezen arbeid, die slechts door de opoffering van eenige personen konden verkregen worden; en ongetwyfeld is het beter, dat zulks deze, in den grond verdorvene, met de verfoeylykste misdaden bezwalkte, en met de openbare verachting beladene, menschen zyn.

De volkplanting van Norfolk levert een soortgelyk reinigingsmiddel op. Dit eiland is byzonder vruchtbaar en zoude voorzeker de zetel der gewigtigste plantingen zyn geworden; maar daar hetzelfde eene warmere luchtstreek heeft den Port-Jackson zoo is de arbeid aldaar bezwarend en drukkend. Naar Norfolk worden dus de slechte menschen van Nieuw-Holland gezonden; en dit eiland mag alzoo als de verzamelaarsplaats van het verdorvenste aangezien worden, wat de Engelsche volkplantingen in de Zuidlanden bezitten. Terwyl men bezig is, door deze vereenigde middelen, de volksamenigte te reinigen, worden er andere, niet minder krachtadige

gebezigd om dezelve al meer en meer te verbeteren. Wy hebben gezien, hoezeer de opvoeding en de huwelijken het oogmerk der regering in dezen hagenstegen; maar, daar deze middelen slechts middelyk en niet talryk zyn, zoo heeft men, om den afkeer, welken de naam Botanybaai veelzins nog verwekt, te stuiten, nog eene andere soort van lieden, dan dezulken, welke met de hatelykste ondeugden bezwalkt zyn, daartenen verwezen. Naar deze grondstelling, is Port-Jackson eene plaats van ballingschap, of liever verwyzyng voor geheel andere misdryven geworden dan die, welke oorspronkelyk daarenheen geleidden. De op elkander volgende bewegingen in Ierland zyn, te dezen aanzien aan de oogmerken van Engeland byzonder bevorderlyk geweest. Want omtrent zesduizend Ieren zyn, ingevolge de staatsontlusten, welke in hun land hebben plaats gehad, naar Nieuw-Holland verwezen; en onder dezen zyn vele aanzienlyke personen. Hoe groot ook hunne dwalingen mogen geweest zyn, deze lieden kunnen toch nooit met die ellendigen verwisseld worden, welke in het eerst naar de Zuidlanden gebannen werden; en deze omstandigheid heeft voorzeker krachtig medegewerkt, om de ongunstige vooroordeelen, welke nog op deze volkplanting rusteden, te verminderen. Ook ziet men, sedert eenige jaren, dikwyls vrye en deftige huisgezinnen in Port-Jackson aankomen, welke van de weldaden der regering en van de voordeelen der luchtstreek en des gronds gebruik willen maken, om zich uit een voormalig ongeluk te verheffen, of om spoediger tot welvaart en geluk te geraken. Ik herhaal dus, de door de Engelsche regering genomene maatregelen zyn van dien aard, dat de volkplanting van Port-Jackson noodzakelyk weldra die achting moet genieten, welke zy verdient. Dan eerst zal men de geheele wysheid der voorschriften naar eisch kunnen waarderen, welke de luisterryke bestemming, waartoe zy geroepen is, besturen en beveiligen.

Naar mate, echter, de volksamenigte toeneemt, moet ook de werkzaamheid der regering een krachtadiger karakter van aanzien en nadruk aannemen. Te milden der grondstoffen van oproer en misdryf, is het hoogstnoodzakelyk, dat de politie zich nadrukkelyker ontwikkelde, dan in den gewonen toestand der Europeesche maatschappyen; en de stichters der volkplanting zyn van deze geleidende grondbeginselen niet afgeweken. Achthonderd man gereedde troepen zyn in Port-Jackson en geven bezetting aan elke van de voornaamste steden der volkplanting. Een bestuurder der politie, van ontzaggelyke gestrengheid, woont te Sidney; hy neemt zyn ambt zoodanig waar, dat ook de stoutste misdadigers voor hem beven; de geringste misdryven worden zeer gestreng gestraft; en dagelyks worden eenige zoodanige kastydingen, in de gevangenis, zonder eenige formaliteit, alleen op bevel van den bestuurder der politie, ten uitvoer gebragt. Onder deze zoo zeer verdorvene lieden is het niet moeyelyk, aanklagers en bespieders te vinden. Zy krygen kleine belooningen, en de regering onderhoudt velen derzelven, die dan ook altyd gereed zyn, om haar van de samenrottingen berigt te geven, welke door de veroordeelden mogten ondernomen worden.

De Ieren vooral vereischen te dezen aanzien een aanhoudend en werkzaam toezigt. Deze zyn waarlyk zeer stoute lieden, welke by de verschillende bewegingen meestal de wapenen hebben gedragen, en welker wraakzucht, meer dan eens, bykans een groot ongeluk over de volkplanting gebragt had.

Niet alleen op de tegenwoordige veroordeelden oefent de regering hare waakzaamheid; zy vestigt dezelve ook naauwkeurig op alle die genen, welke na verloop van den tyd hunner slaverny, zich in de steden gevestigd hebben. Elken avond wordt vroeg de taptoe geslagen; dan moeten alle inwoners, met uitzondering van die genen, welke oorspronkelyk vry waren, en van dezulken, welke een byzonder verlof verkregen hebben, zich in hunne huizen begeven, en mogen in den nacht niet meer uitgaan; het geluid eener trompet van den toren geeft het laatste teeken, en wee hun, die alsdan niet aanstonds naar hunne haardsteden keeren! Menigte van wachten, die door alle straten verstrooid zyn, vervolgen hen met snelle schreden, en noodzaken hen, spoedig in hunne woningen te vlugten. Dezelfde wachten, elk met eenen stok gewapend, aan wiens einde een yzeren haak is, trekken, gedurende den nacht, door de stad, om orde en rust te bewaren. Somtyds schuilen zy in de slooten, achter de huizen en rotsen, en oefenen zulk eene waakzaamheid, dat het moeyelyk is, hun te ontgaan.

Even werkzaam als de regering zich vertoont, om het misdryf te voorkomen, of hetzelfde gestreng te straffen, even edel en mild is zy ook in hare zorg voor de zieken. Om dezelven op te nemen, zyn er gasthuizen in Sidney, Paramatta en Hawkesbury gebouwd. Tot dezelven behooren geneesheeren en heelmeeesters, welke de regering bezoldigt; en de zieken worden aldaar, zonder eenig opzigt op derzelver zeden en tegenwoordigen toestand, op de best mogelyke wyze opgepast.